

Que a l'Anna Mercadé li ha preocupat sempre la lluita per la llibertat i pels drets humans ho prova que amb només vint-i-tres anys, i amb Franco encara en vida, va organitzar primer les Jornades Catalanes de la Dona i després l'Associació Catalana de la Dona moguda, entre d'altres coses, per **"evitar, per exemple, que la dona pogués anar a la presó per adúltera, que en aquella època encara era possible"**.

Tot ha anat canviant molt, des de llavors, però no prou, i a aquesta conclusió va arribar la nostra protagonista des de l'exercici de la seva professió de pedagoga: **"Vaig estar de professora a diferents llocs fins arribar a una cooperativa escolar. Allò em va suposar el meu contacte amb el món empresarial, i vaig veure clar que el futur no estava tant en la formació reglada com en la d'adults, en l'ocupacional."**

Això la va portar, ara fa catorze anys, a muntar un primer centre de formació, i després el Centre Tècnic per la Dona. L'Anna ens n'explica el perquè: **"En principi, ja tenia la igualtat davant la llei, ja era una qüestió que volgués treballar i formar-se, ja havia entrat a la Universitat, més que els homes, però encara estava discriminada, en forma de dependència econòmica, cosa que es podia evitar amb un bon treball, i que pogués promocionar-se o que la promocionessin."**

I és aquí on neix el seu projecte: **"És un centre privat de formació, de serveis a empreses i sobretot d'ajuda a dones, perquè puguin crear la seva pròpia empresa. En aquests moments, hi treballen quinze persones fixes, i comptem també amb uns cinquanta professors i assessors que col·laboren amb nosaltres."**

L'Anna, lògicament, n'està **"molt orgullosa"**, perquè el centre funciona molt bé i ha rebut premis **"com a pioner"** que és, en el seu camp, però ja s'ha vist que ni ella pot parar quieta ni s'ha arribat al final del camí, i com que ha vist també que a les dones els costa tant muntar l'empresa, ha creat la Fundació Internacional de la Dona Emprenedora, **"per ajudar-les que es coneguin entre elles, que facin xarxa empresarial amb dones de tota Europa, que s'intercanviïn negocis..."**

Així, per exemple, organitzen un sopar cada mes per fer relacions comercials i cooperar entre elles: **"El món dels negocis encara és en mans dels homes: els bancs, els sistemes financers, els òrgans de poder econòmic -les cambres, les patronals, els sindicats...- Existeixen, entre els homes, xarxes informals d'informació valuosa. Fins i tot per accedir a crèdits, els mateixos directors de banc posen molts entrebancs a les dones; avui dia encara els demanen l'aval del marit. Per això estem treballant per aconseguir microcrèdits, que és una fórmula que pot afavorir molt les dones."**

Lògicament, la situació s'agreuja quan parlem de posicions de poder, en part, admet l'Anna, per culpa de les mateixes dones: **"L'any passat vaig iniciar una campanya per promocionar dones a la Cambra de Comerç. El més complicat va ser trobar dones que es volguessin presentar a les eleccions de la Cambra, ja que entre l'empresa i la família no donen abast, però això és un error perquè així mai no serem als òrgans de poder econòmic. La Fidem, fent un treball conjunt, d'equip i de coordinació, ha aconseguit que cinc dones entrin a formar part del ple de la Cambra de Comerç de Barcelona."**

Tot plegat no significa, tanmateix, reproduir el model masculí: **"Oi tant, que no! Els homes, en la manera de portar l'empresa, encara tenen tics autoritaris, jeràrquics, i els costa molt fugir d'aquest cercle, no ho poden evitar. Sempre dic a les dones que no han de copiar el model dels homes, han de fer les coses com creuen que s'han de fer. Nosaltres fem les coses diferents, i jo reivindico aquesta manera de fer diferent, que se'ns ha de reconèixer."**

Li demanem la seva fórmula: **"Jo prefereixo negociar, arribar a acords, no a enfrontaments continus, em passo el dia pactant amb tots els meus col·laboradors, fins i tot amb la meua filla, per l'hora d'arribar a casa... A la nostra empresa treballem en equip, delego i tothom té clar el treball que ha de fer i absoluta llibertat, i si s'equivoca així aprèn. El meu lema és ensenyar a dirigir, a treballar, i donar moltes oportunitats, perquè a la llarga la gent t'ho agraeix."**

Segons l'Anna, cada vegada s'entendrà millor que els diners no ho són tot: **"Això dels sous s'ha acabat, estan tots fixats, restringits, cada vegada podem augmentar-los menys, de manera que la gent s'ha de trobar bé en el treball i ha de tenir valors afegits, un horari flexible... La mare d'una persona que treballa amb mi va patir un càncer, i vam pactar que vingués a treballar dos o tres dies a la setmana, arà tinc una secretària que m'ha demanat mitja jornada, perquè acaba de tenir una nena, doncs mitja jornada... Així estan molt més contents i treballen molt més, que fins i tot s'enduen feina a casa."**

Ja ha quedat clar, però, que no tot són flors i violes: **"La primera dificultat va ser aconseguir crèdits importants, i el que sempre m'ha tret el son és la responsabilitat d'haver de pagar sous, seguretats socials... Durant dos anys vaig estar treballant en una institució pública amb horari intensiu per poder estar a la tarda a la meua empresa sense cobrar, perquè no hi havia beneficis, però jo pagava, a final de mes. Tanmateix, per a mi el problema més difícil de resoldre és l'humà. Una empresa la forma l'equip humà, i arribar a cohesionar un bon equip és un procés molt dolorós, perquè sense voler t'hi impliqués molt. Finalment et quedes amb la gent adient, aquells amb qui pots treballar de manera responsable perquè senten l'empresa com a seva."**

En definitiva, **"portar una empresa i una família comporta molts problemes i neguits, perquè a les dones encara se'ns responsabilitza absolutament de la família, de l'educació dels fills i dels seus possibles fracassos i malalties. Nosaltres, de vegades, ens sentim culpables, i això és com una llosa que tenim al damunt i que ho fa tot doblement complicat"**.

Això no obstant, l'Anna **"tornaria a fer el mateix, sempre"**, de manera que anima les joves que aspirin a muntar la seva empresa a estudiar el que els agradi **"profundament"**, a pensar que val més dedicar a la família poques hores i bones que moltes i dolentes, i a tirar endavant, **"amb els ulls ben oberts, que sàpiguen pensar, solucionar problemes, veure noves idees de negocis i sobretot escoltar, que ni els empresaris ni els polítics no ho fan"**.

Anna Mercadé - Barcelona (el Barcelonès)